

شوگ اقتصادی و اولین سخنرانی رسمی خاویر میلی^۱

نویسنده: رنسو فب (۱)

مترجم: زهرا نعیمی

اولین سخنرانی خاویر میلی به عنوان رئیس‌جمهور منتخب: اجرای سیاست اقتصاد شوک و تهدید به سرکوب.

خاویر میلی نخستین سخنرانی خود را به عنوان رئیس‌جمهور منتخب آرژانتین انجام داد. قصد او به اجرا گذاشتن سیاست شوک اقتصادی است، امری که تنها با سرکوب مخالفان امکان پذیر است.

میلی بعد از مشخص شدن آرا برای طرفداران و مسئولان کمپین خود سخنرانی کرد. اصلی‌ترین موضوع از آغاز انتخابات، اقتصاد بود و این بار نیز او در نخستین سخنرانی تاکید کرد: «جایی برای تدریجی‌گرایی، آهسته‌روی و میانه‌روی وجود ندارد».

منظور از «تدریجی‌گرایی» نوعی (خود) انتقادی به چهار ساله‌ی دولت مائوریسیو ماکری [رئیس‌جمهور اسبق آرژانتین] است که ابتدا میلی و بعد حتی خود ماکری به دلیل «آهسته روی» آن را رد کردند. معنای آن کاملا روشن است: دولت میلی-ماکری تلاش خواهد کرد تا سیاست شوک اقتصادی را اجرا کند، یعنی اجرای سریع و خشونت‌بار این سیاست که عمیقا به شکلی محسوس شرایط زندگی طبقه‌ی کارگر را حتی بیش از آنچه امروز هست به نفع شرایط ساختاری بهتر برای تجارت شرکت‌های بزرگ بازرگانی تغییر خواهد داد.

اجرای شوک دقیقا به چه معناست؟ در شرایط شکننده‌ی اقتصادی کنونی کشور، شوکی که مدنظر میلی است در درجه‌ی اول خزانه داری عمومی و مبادلات ارز است. در خصوص ارز می توان پیش‌بینی کرد که خروج از «سیو» [قانون کنترل ارز در آرژانتین که از سال ۲۰۱۱ در دوره‌ی دوم ریاست‌جمهوری کریستینا کیشنر شروع شد و در سال ۲۰۱۵ با ریاست‌جمهوری مائوریسیو ماکری بیشتر شد] لاجرم با کاهش شدید ارزش پول آرژانتین همراه خواهد بود که درآمد جمعیت کارگری به پزو را به شدت پایین خواهد کشید.

کاهش شدید ارزش پزو به معنای انتقال وحشیانه‌ی منابع به سوی صادرکنندگان محصولات کشاورزی است که اگر بنابر قول میلی با حذف تعرفه‌ها همراه باشد، سود بسیاری خواهند کرد. نتیجه‌ی آنی این سیاست فقیرتر شدن حقوق‌بگیران و درآمد چشمگیر بخش صادرات محصولات کشاورزی خواهد بود. همچنین کاهش ارزش شدید پول ضربه‌ای محکم برای واردکنندگان (در درجه‌ی اول صنعت) خواهد بود که منجر به بیکاری هزاران نفر خواهد شد.

جنبه‌ی دیگر شوک ارزی نتایج لاجرم تورم است: با حداقل تورم ۱۴۰ درصدی سالانه، کاهش ارزش پزو در ابعادی که مدنظر است سبب ماریپیچ شدن تورم یا در بهترین حالت رسیدن به حداقل تورمی بسیار بالاتر از قبل است. این جاست که بخش

¹ <https://izquierdaweber.com/internacional/argentina-el-primer-discurso-de-milei-como-presidente-electo-ajuste-de-shock-y-amenazas-represivas/>

دیگر اجرای برنامه یعنی شوک خزانه‌داری مطرح می‌شود که میلی وعده‌ی تغییرات شدید در آن را برای مقابله با اثرات تورم‌زای کاهش ارزش داده‌است.

میلی تا اینجا نمونه‌هایی را از آن چه مدنظر دارد، بیان کرده‌است: او اعلام کرد که شرکت‌های عمومی‌ای را مثل YPF, TV pública و Télam (که باید توسط مجلس تصویب شوند) خصوصی خواهد کرد. بنابر گفته‌ی خود او قصد «کاهش ۱۵ امتیاز تولید ناخالص ملی» را دارد که باید دید در چه بخش‌هایی خواهد بود و آیا اجرا می‌شود یا نه: اولین کاندیدای این تعدیل همه‌ی انواع یارانه خواهد بود که علاوه بر خدمات عمومی شامل شرکت‌ها هم می‌شود و این شرکت‌ها هم به نوبه‌ی خود چرخش خواهند داشت و همین تعدیلات را به شکل اخراج کارگران اجرا خواهند کرد. همچنین میلی اعلام کرده‌است که قصد دارد بودجه‌ی امور عام المنفعه را به «صفر» برساند که خود تأثیرات منفی بر سطح اشتغال و فعالیت‌های اقتصادی خواهد داشت.

میلی به دنبال ایجاد تعدیلاتی شدید است که اقتصاد را درون شوکی سخت می‌برد و معتقد است این شوک نقش «وزنه‌ی تعادل» در روند تورم ناگهانی را خواهد داشت. «پاس» [به معنی صلح و آرامش] که نام برنامه‌ی اقتصادی میلی است نوعی آرامش است که در قبرستان‌ها وجود دارد. درست مانند سال‌های ۹۰ یعنی ثبات به قیمت بیکاری گسترده و دست‌مزدهای فلاکت‌آور.

اجرای شوک بدون سرکوب ممکن نیست

این جا نکته‌ی دیگر در سخنرانی میلی مشخص می‌شود، او در بخشی از سخنانش در اشاره به وضعیت لاجرمی که این سیاست‌ها بر بخش‌های متعددی از جامعه به جای می‌گذارند: سخنرانی خود را خطاب به « آرژانتینیان درست کردار» شروع کرد. (و دور از ذهن نیست که تصور کنیم هرکس به خیابان بیاید تا از حق خود دفاع کند از آن زمره خارج خواهد شد) با این حرف اولین شکاف ایجاد می‌شود و مشخص می‌شود که این دولتی بر اساس تقابل طبقاتی پیش خواهد رفت.

ولی همچنین هشدار می‌دهد که: « می‌دانید که بعضی از مردم مقاومت خواهند کرد و سعی دارند تا امتیازاتشان را حفظ کنند. به آن‌ها می‌گویم: هر چیز قانونی ممکن است و خارج از قانون چیزی ممکن نیست» و بعد ادامه می‌دهد: « با کسانی که می‌خواهند با زور از امتیازات خود دفاع کنند سرسخت خواهیم بود».

مشخص است که امتیازهایی که میلی از آن‌ها می‌گوید چیزی نیست جز حقوق اجتماعی و اقتصادی طبقه‌ی کارگر که با دهه‌ها تلاش به دست آمده‌است. سخت نیست گفته‌ی چندین و چندباره‌ی میلی را مبنی بر این که « عدالت اجتماعی» یک جور « دزدی» است، به یاد آوریم. منظور او از امتیازات همین حقوق کار، برنامه‌های اجتماعی، بورسیه‌ها، یارانه و... است.

میلی در مقابل چنین حمله‌هایی که انتظارش را دارد، می‌گوید « بعضی از مردم مقاومت خواهند کرد» و قول « سرسخت» بودن را می‌دهد که معنایی جز تضمین پاسخ وحشیانه‌ی سرکوب ندارد. و برای این کار و البته به دلایل دیگری معاون خود، ویکتوریا و یاروئل را دارد که سرکوب را به خوبی از مراجع نمونه‌ی منطقه آموخته‌است؛ دوست عزیز او خورفه رافائل و نسل‌کشان دیگری از آنان حمایت می‌کند و با آنان در زندان دیدار کرده‌است.

طرح چنین جنگ اقتصادی ای علیه کارگران مسلما با حمله های شدید به حقوق، اعتصابات و اعتراضات کارگری که ستون های اساسی تمام دستاوردهای طبقه ی کارگر در آرژانتین است همراه خواهد بود.

1 .Renzo Fabb